

Sygn. akt II K 1428/18

7. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sylwia Zierkiewicz

Protokolant: Monika Gąsior

po rozpoznaniu na rozprawach 25 stycznia 2019 roku, 15 marca 2019 roku,
16 kwietnia 2019 roku, 31 maja 2019 roku, 22 października 2019 roku,
6 grudnia 2019 roku, 19 grudnia 2019 roku, 19 czerwca 2020 roku,

sprawy **M. R.**

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 13 kwietnia 2018 roku w J., województwa (...), kierował wobec małoletniego M. N. – lat 11 groźbę pozbawienia życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.,

2. w dniu 14 kwietnia 2018 roku w J., województwa (...), spowodował uszkodzenie ciała małoletniego M. N. lat 11 w ten sposób, że dwukrotnie kopnął małoletniego w twarz co skutkowało stłuczeniem głowy, obrzękiem i podbiegnięciem krwawym powieki dolnej oka prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwający nie dłużej niż 7 dni, a także groził pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

3. 14 kwietnia 2018 roku w J., województwa (...), znęcał się nad psem należącym do małoletniego M. N. w ten sposób, że kilkakrotnie kopnął zwierzę,

tj. o czyn z art. 35 ust 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

I. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, uznając iż co najmniej raz kopnął M. N. tj. występku z art. 157 § 2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 /dziesięć/ złotych każda;

III. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 35 ust 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 4 §1 k.k. i za to na podstawie art. 35 ust 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt przy zastosowaniu art. 37 a

k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 /dziesięć/ złotych każda;

IV. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 2 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I,II,III części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary grzywny łączy i wymierza mu łączną karę grzywny wysokości 500 / pięciuset/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych każda;

V. na podstawie art. 35 ust 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka wobec M. R. nawiązkę wysokości 1000 złotych na rzecz Schroniska dla Zwierząt w J.;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego w całości koszty sądowe w kwocie 1256,09 złotych, w tym opłatę wysokości 500 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1428/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.			

7.USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1	M. R.	Art. 190 § 1 k.k.	W dniu 13.04.2018 roku w J. oskarżony groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona	Zeznania pokrzywdzonego k. 20, zeznania W. R. k. 4,82v- 83v, notatka urzędowa k.1, opinia sądowo-psychologiczna k. 23,113-114 zeznania O. R. k.81-82v.,
2	M. R.	Art. 157§2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.	W dniu 14.04.2018 roku w J. oskarżony co najmniej raz kopnął M. N. powodując obrażenia ciała wskazane w zarzucie pkt 2 a/o, a także groził mu pozbawieniem życia, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona	Protokół oględzin ciała M. N. k.7, karta informacyjna k. 8, częściowe zeznania A. S. (1) k.10,83v-84, zdjęcia M. N. z obrażeniami k.13-14, Zeznania pokrzywdzonego k. 20, zeznania W. R. k. 4, ,82v- 83v, notatka urzędowa k.1, opinia sądowo-psychologiczna k. 23,113-114, częściowe zeznania A. S. (2) k. 28,85-85v, częściowe zeznania G. S. k. 32,84-86 zeznania O. R. k. 37, opinia

				sądowo- lekarska k.40,131-132 częściowe wyjaśnienia oskarżanego k.63, zeznania P. rudnickiego k. 97-97v., zeznania P. S. k.97v-98, częściowe zeznania E. S. k.
3	M. R.	Art.35 ust 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt	W dniu 14 .04.2018 roku w J. znęcanie się oskarżonego nad psem pokrzywdzonego, poprzez kilkukrotne kopnięcie zwierzęcia	Zeznania O. R. k. 37, zeznania W. R. k. 4, ,82v- 83v, Zeznania pokrzywdzonego k. 20
	M. R.		Nie karany	Karta karna k. 162, dowód uiszczenia kwoty 1275 złotych tytułem naprawienia szkody do wyroku II K 286/09
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1				
7.Ocena DOWOdów				

<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu.</p>	
	<p>Zeznania pokrzywdzonego M. N.</p>	<p>Dziecko zeznawało spontanicznie i zgodnie z zapamiętanymi wspomnieniami. Relacja dziecka potwierdzona jest opinią sadowo-psychologiczną, opinią sądowo-lekarską a także zeznaniami świadków O. R., P. R. oraz W. R. zwłaszcza P. S., a częściowo także przez członków rodziny oskarżonego jak i wyjaśnienia częściowe jego samego.</p>	
	<p>Zeznania W. R.</p>	<p>Ojczym dziecka zeznawał w sposób, który nie wskazuje aby dążył złośliwie do obciążania oskarżonego. Zeznał ,ze początkowo w ogóle nie widział że dziecko ma jakieś obrażenia . Zobaczyła je dopiero P. S., która powiedział mu co się stało i wtedy widział u syna opuchnięte oko</p>	

	Zeznania O. R.	Zeznania świadka są w ocenie Sądu wiarygodne, Matka dziecka relacjonowała to czego dowiedziała się od syna i pozostałych członków rodziny. Była z synem w szpitalu , uzyskała obdukcje	
	Zeznania P. S.	Zeznania tego świadka są dla sądu wiarygodne, Świadek miała jako pierwsza osobisty kontakt z dzieckiem i ustalała przebieg zdarzenia , który następnie został potwierdzony zeznaniami samego pokrzywdzonego. Wykluczyć należy jakąkolwiek ingerencje O. R., co sugerował oskarżony, która była w pracy i o zdarzeniu w szczególach dowiedział się gdy cała rodzina z dzieckiem przyjechała do niej do pracy a następnie na policje i szpitala.	
	Częściowe zeznania, A. S. (2) , G. S.	Częściowo zeznania świadków potwierdzają obecność pokrzywdzonego w dniu 14 kwietnia 2018 roku na terenie wokół ogrodzenia oskarżonego, Każdy	

		<p>ze świadków podaje jednak inne zachowania dziecka. G. S. wręcz wskazuje że dziecko mogło się uderzyć o parapet, zaś A. S. (2) twierdzi że pies bawił się z pokrzywdzonym , który nic szczególnego nie robił. Zeznania tych świadków, którzy nie byli naocznymi świadkami zdarzenia ma niewielkie znaczenie, zwłaszcza że żaden z osób rodziny oskarżonego nie wskazywała aby u M. N. w czasie dnia widziała jakieś obrażenia.</p>	
	<p>Częściowe zeznania A. S. (1) oraz częściowe wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Częściowo zeznania A. S. (1) i samego oskarżonego częściowo potwierdzają relacje pokrzywdzonego o wbiegnięciu psa na posesję, co jest potwierdzeniem że pokrzywdzony łapał psa.</p> <p>Na uwagę zasługuje również odmiennosc relacji tych osób, gdzie A. S. (1) twierdzi, że pies wbiegł do ich ogrodu, a oskarżony tupnął nogą, żeby pies odszedł. Pies odskoczył i uciął do M., który wziął psa na ręce i poszedł</p>	

		<p>do domu, zaś oskarżony wyjaśniał, że pokrzywdzony chodził wokół ich działki, spuścił psa ze smyczy i pies wtargną na teren ogrodu, po czym oskarżony nakazał mu jedynie natychmiastowe zabranie psa. Zachowanie obu osób zdaniem sadu ma na celu uniknięcie odpowiedzialności przez oskarżonego, albowiem fakt zaistnienia kontaktu z pokrzywdzonym nie jest kwestionowany, zaś obrażenia pod okiem dziecka i jego relacja oraz opinia biegłego K. dają podstawy do uznania, że zeznania pokrzywdzonego są wiarygodne.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>	

	Częściowe zeznania G. S. i A. S. (2)	Nie byli oni bezpośrednimi świadkami zdarzenia i nie widzieli jego przebiegu, natomiast podejmowane przez nich działania na drugi dzień nie mają znaczenia, albowiem obrażenia dziecka zostały stwierdzone przez lekarza w szpitalu w nocy	
	Zeznania M. S.	nie dotyczą czynów zarzucanych oskarżonemu, świadek odnosi się do codziennego zachowania pokrzywdzonego i oskarżonego	
	Zeznania U. S. i B. K.	nie dotyczą czynów zarzucanych oskarżonemu, świadkowi odnoszą się do codziennego zachowania pokrzywdzonego i oskarżonego, co nie ma znaczenia dla przypisanych oskarżonemu zarzutów	
	7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	

	się do przypisanego czynu.			
	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I . odnosi się do czynu 1 tj. art. 190§1 k.k.	M. R.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
Niewątpliwie zgromadzone dowody potwierdziły, że oskarżony 13 kwietnia 2018 roku groził pozbawieniem życia M. N., dziecko obawiało się oskarżonego i wypowiedanych przez niego słów. Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, będzie adekwatną.				

<p>Podstawa prawna skazania Pkt III odnosi się do czynu 3 tj. art. Art.35 ust 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt Popelnil go M. R.</p>				
<p>Dowody potwierdziły, że oskarżony kopał psa, który wtargnął na jego posesję. Pies na kolejny dzień był osowiały i jak wskazała matka dziecka kulał. Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, będzie adekwatną.</p>				
	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>Pkt II odnosi się do czynu 2 tj. Art. 157§2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.</p>	<p>M. R.</p>	

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>	
<p>Sąd przyjął kwalifikację jak we wniesionym akcie oskarżenia, jednak zmodyfikował opis zarzutu poprzez przyjęcie, że oskarżony kopnął pokrzywdzonego co najmniej 1 raz, jest to zmiana korzystna dla oskarżonego. Nie można kategorycznie ustalić ile było kopnięć, jednak obrażenia pod okiem i relacja pokrzywdzonego niezbitcie dowodzą iż co najmniej jeden cios został zadany obutą stopą. Cios nie był silny, dlatego nie pozostawił większych obrażeń. Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, sposób postępowania wobec 11 letniego dziecka, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara w wymiarze 300</p>	

stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, będzie adekwatną.

Wymierzając oskarżonemu karę łączną opisaną w pkt IV części dyspozytywnej wyroku, za popełnione przez niego czyny Sąd baczył, aby była ona dostosowana do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oskarżonego, a także, aby wszechstronnie uwzględniała te cele, które stawiane są karze. Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynów, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstw, uprzednią niekaralność, Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara łączna w wymiarze 500 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych będzie adekwatną karą

do popełnionych przez oskarżonego czynów. Kara w tym wymiarze winna uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność łamania prawa, stanowiąc jednocześnie przestrogę na przyszłość. Sąd miał przy tym na względzie cele, jakie wymierzona kara powinna spełnić wobec oskarżonego, przede wszystkim cele wychowawcze. Kara ta winna również wdrożyć oskarżonego do poszanowania zasad porządku prawnego. Tak ukształtowana kara będzie także realizowała cele ogólnoprewencyjne i da wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla tego typu zachowań.

	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				

	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
	1.7. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
M. R.	Pkt V	Odnosi się do czynu 3 a/o	Ustawodawca obligatoryjne nakazuje w przypadku skazania oskarżonego za czyn podlegający ustawie o ochronie zwierząt wymierzenie	

			nawiązki w wysokości od 1000 do 100 000 złotych, sąd uznał iż wymierzenie nawiązki wobec oskarżonego w wysokości dolnej granicy będzie spełniało swoje cele.	
7. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
7.6. Omówienie innych zagadnień				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku				

orzeczenia takiej instytucji przez stronę.			
Wyjaśnienia oskarżonego uznał za niewiarygodne, przeczą im uzyskane w sprawie dokumenty potwierdzające obrażenia doznane przez M. N. w warunkach przez niego podawanych, co wyjaśnił biegły K., ponadto za wiarygodne Sąd uznał wszystkie dokumenty uzyskane w sprawie. Zostały on sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w formie przewidzianej przez prawo i nie były kwestionowane przez strony.			
7. Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
M. R.	Pkt VI	Oskarżony w chwili obecnej pozostaje w zatrudnieniu, nie posiada majątku ruchomego i nieruchomości. Sytuacja majątkowa oskarżonego świadczy o tym,	

	<p>że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych nie będzie dla niego zbyt uciążliwe i brak jest podstaw do jego zwolnienia. Z tego względu od oskarżonego zasądzone zostały na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie art. 627 k.p.k. koszty sądowe w kwocie 1256,09 złotych w tym, na podstawie art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, opłata w kwocie 500 zł.</p>	
7.Podpis		

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć stronie, która złoży skutecznie wniosek o sporządzenie uzasadnienia,
3. kal.14 dni.